

nesker er det vigtigt at kunne vælge en hospitalsafdeling, hvor brugen af metoden ikke er på et for højt niveau. Dette valg kan naturligvis kun ske, hvis man har en opgørelse over, hvor mange chock der er givet gennem en årrække. Selv om sådanne tal naturligvis er afhængig af, hvilke mennesker der er indlagt på de pågældende afdelinger, kan man alligevel i udsvingene i tallene måle forskelle i holdning til metoden. Der er hospitalsafdelinger, hvor elektrochock bruges uden anden behandling er forsøgt først, og det er naturligt, at mennesker, der er imod denne form for behandling, får en mulighed for at fravælge de pågældende steder. En løbende opgørelse og offentliggørelse af antallet af behandlinger kan hjælpe disse mennesker og deres pårørende.

Svar (12/5 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Der foreligger ikke opgørelser over den totale anvendelse af el-stimulation i Danmark. Jeg kan derfor i det følgende kun give oplysninger om tvangsbehandling med elstimulation. Datagrundlaget herfor findes i Sundhedsstyrelsens tvangsstatistik for perioden 1990-1996.

Statistikken er baseret på indberetninger fra samtlige psykiatriske afdelinger til Sundhedsstyrelsen i henhold til psykiatriloven. Det fremgår heraf, at tvangsbehandling med elstimulation på landsplan fandt sted i 189 tilfælde i 1994, 165 tilfælde i 1995 samt 236 tilfælde i 1996. Sundhedsstyrelsen har endnu ikke bearbejdet data for årene 1997 og 1998.

I tvangsstatistikken findes desuden en opgørelse af antallet af tvangsbehandlinger med elstimulation på hver enkelt psykiatrisk afdeling. Det er imidlertid ikke inden for rammerne af en besvarelse af et spørgsmål stillet efter forretningsordens § 20 muligt videregive disse data.

Jeg har på denne baggrund valgt at sende en udskrift af Sundhedsstyrelsens tvangsstatistik for årene 1990-1996 til spørgeren samt til Folketingets Sundhedsudvalg.

I den forbindelse skal jeg gøre opmærksom på, at de nævnte data skal tolkes med varsomhed. Antallet af tvangsbehandlinger med elstimulation udført på den enkelte afdeling afhænger af en lang række faktorer, herunder antallet af indlagte patienter, patientgruppens sammensætning mv. Det absolutte antal tvangsbehandlinger kan derfor ikke direkte anvendes

som grundlag for en vurdering af den enkelte patients sandsynlighed for at blive tvangsbehandlet med elstimulation.

Jeg skal afslutningsvis gøre opmærksom på, at der med revisionen af psykiatriloven i foråret 1998 er foretaget en række ændringer i indberetningssystemet. Som noget nyt indberettes der fra 1. januar 1999 personhenførbare oplysninger, som lagres i et elektronisk tvangsregister etableret under Sundhedsstyrelsen.

Sundhedsstyrelsen vil kvartalsvis sende udmeldinger herfra til Sundhedsministeriet, § 71-tilsynet, amternes sygehusforvaltninger, Hovedstadens Sygehusfællesskab samt embedslægeinstitutionerne. Det overvejes for nærværende i Sundhedsstyrelsen, hvorledes en generel offentliggørelse af registreringen kan gennemføres mest hensigtsmæssigt.

Spm. nr. S 1989

Til socialministeren (5/5 99) af:

Tove Fergo (V):

»Hvilke initiativer har ministeren taget for at sikre, at amter og kommuner fastholder deres forpligtelse over for egne borgere, som er hjemløse?«

Begrundelse

I et notat af 22. september 1999 til Finansministeriet om opfølgning af forpligtelse i kommuneopgaveløsning på forsorgshjemsområdet står der, at socialministeren og Københavns Kommune i fællesskab overvejer initiativer med henblik på at fastholde amter og kommuner på deres forpligtelse over for deres egne borgere på hjemløseområdet.

Svar (11/5 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Om baggrunden for spørgsmålet kan jeg oplyse, at der på finansloven for 1998 blev afsat et tilskud på 10 mio. kr. i 1998 og 20 mio. kr. i de følgende år til Københavns kommune som kompensation for kommunens tab ved finansieringsomlægningen på hjemløseområdet i forbindelse med servicelovens ikrafttrædelse 1. juli 1998.